

Romance postmoderní

Jiří Dědeček

Pili jsme pivo s přáteli
a devátém kozlu
hovořil jeden o dobru
a druhý zase o zlu

Já pravým uchem naslouchal
a ven to pouštěl levým
a mlčel jsem neb k tématu
nic podstatného nevím

Hospodou pára voněla
z nějaké nóbl šlichty
a nad ní mládež skláněla
své postmoderní ksichty

Naproti slečna unylá
poslední knedlík zdlábla
a s plnou hubou mínila:
život je dílo ďábla

Třeba jo slečno třeba ne
odpověděl jsem břitce
co víc by chtěla od chlapa těsně po čtyřicítce?

Já vidím život prostince
možná že je to studna
a tak se držím hostince
a líbí se mi u dna

Dál sedám v koutku nad pivem
a telecími párky
ve vzduchu visí modrý dým
na hajzlu literárky...